

gràcies per omplir-nos de honradesa al hissar una bandera vermella i groga

Un relat de: [caminantpersobre](#)

De nacionalitat madrilenya,
però de cor catalana,
trepitjant aquesta terra sense deixar petjades
qui pogués esguardar tots el racons
de la nostre Catalunya estimada,
qui escassejes d'ulls per poder admirarla.
Té una part sencera banyada,
amb una mar que ho diu tot i res a la vegada,
fina capa d'aigua salada...
No és per llençar-te flors, però puc dir moltes més coses
com per exemple les teves serralades.
tens tot el que necessitem...
Gràcies a l'olor que desprens a nostàlgia,
qui ve aquí ja no pot, ni vol marxar-se,
són presoners de respirar el teu aire.
Si no volen la teva independència,
no és per menysprearte sino perquè pensen que ets massa
bonica per apartada quedar-te.
No t'anadones que ets quasi perfecta,
que la nit de St. Joan et tornas tota una deesa...
que a Carnestoltes et disfresses tot i que ja ets una princesa...

Una vegada més: Gràcies, Gràcies pero aquest simple però esvelt que desemboques. Gràcies per omplir-nos d'honradesa al hissar aquella bandera roja i groga, i definitivament gràcies per ser tu...

Ainhoa(AMU)